

Είναι γεγονός πως πολλές φορές εκεί που πρέπει να μιλήσουμε, σιωπούμε, κι εκεί που πρέπει να σιγήσουμε, μιλούμε και μάλιστα όχι με τον πιο κατάλληλο τρόπο. Είναι βέβαιο πως πρέπει να βρούμε το μέτρο εκεί που αυτό απουσιάζει, είναι επίσης βέβαιο πως πρέπει να μάθουμε να συμπεριφερόμαστε πιο... αυθεντικά και ισορροπημένα, χωρίς αυτό να σημαίνει απαραίτητα σοβαρή ρήξη με τους άλλους. Η καθημερινότητά μας προσφέρεται για τέτοιου είδους "μετεκπαιδεύσεις"...

Χαμόγελο, ευγένεια, καλή πρόθεση, σεβασμός και πολλή υπομονή... είναι μερικά από τα απαραίτητα διαθέσιμα στοιχεία που πρέπει να μη λησμονούνται και να μη "μπαίνουν στην άκρη", όταν τα πράγματα δυσκολεύουν... Αντίθετα, πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι χωρίς αυτά περιπλέκονται πολύ τα πράγματα και οι πιθανότητες να συνεννοηθούμε με τους άλλους λιγοστεύουν επικίνδυνα.

Κανείς μας δεν νιώθει "άνετα", όταν νομίζει πως... "απειλείται", γι' αυτό και δεν πρέπει να μας εκπλήσσουν οι άλλοι όταν μας δείχνουν "γρυλλίζοντας" τα... δόντια τους. Από την άλλη, κανείς μας δεν είναι υποχρεωμένος να ανέχεται "αιωνίως" την μη διάθεση του άλλου να σεβαστεί και μια διαφορετική 'θέση' από την δική του. Το να "γρυλλίζουμε", ωστόσο, όλοι μαζί, ο ένας προς τον άλλον, δεν είναι και η καλύτερη λύση, ιδιαίτερα αν επιθυμούμε να διατηρήσουμε σε μια κάπως ανεκτή κατάσταση το νευρικό μας σύστημα.

Η λύση θα προκύψει την στιγμή που κάποιος από τις... αντιμαχόμενες πλευρές αποφασίσει να σταματήσει το "γρύλλισμα", προσπαθώντας να ηρεμήσει ο ίδιος (και όχι "γρυλλίζοντας" να προσπαθεί να... ηρεμήσει τους άλλους). Τότε θα υπάρξει μια μεγαλύτερη πιθανότητα για συνεννόηση, συμβιβασμό ή ακόμα και... υποχώρηση μέχρι την... επόμενη φορά.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε πως για πολλά θέματα και περιπτώσεις δεν υπάρχουν άμεσες κι "οριστικές" λύσεις, γι' αυτό και είναι καλύτερο να αποδεχτούμε πως η "περίεργη" κυρία του πάνω ορόφου που κατέβρεξε τα απλωμένα ρούχα μας καθώς καθάριζε την δική της βεράντα, χρειάζεται, ίσως, πολλά "μαθήματα κατ' οίκον" ευγένειας, σεβασμού, και... πληροφόρησης (ας μην ξεχνάμε ότι το προφανές για εμάς, είναι μερικές φορές δυσδιάκριτο και δυσνόητο για πολλούς άλλους), προκειμένου να... συνυπάρξουμε αρμονικότερα.

Χριστίνα Αρνή

Ημερομηνία καταχώρησης: 19.4.2007